

N:o 115.

Af herr **C. H. Björek**, om höjning af pensionen till f. d. vaktkonstaplarna i Varberg J. A. Vinberg och A. Johansson.

Då straffängelset i Varberg 1881 indrogs, bestämdes: att de åtta vaktkonstaplar, som voro anställda vid detsamma, nemligen Gustaf Olsson, Anders Ahlqvist, Niklas Hed, Anders Hultin, Johan August Vinberg, Johannes Lind, Olaus Carlsson och Anders Johansson, men i anseende till ålder och sjuklighet ej lämpligen kunde förflyttas till tjänstgöring vid annan fängvårdsanstalt, skulle kvarstanna i Varberg med skyldighet att i mån af krafter och arbetsförmåga användas, dels att tillse och vårda kronans vid fängelset befintliga inventarier, dels att biträda vid de reparationer å byggnaderna, som kunde förekomma, emot åtnjutande årligen, de tre förstnämnde af 400 kronor och de fem öfriga af 300 kronor hvardera af sina löneförmåner. De tre förstnämnde, som 1884 uppnått en ålder af 59 år och deröfver, erhöilo genom kongl. brefvet af den 28 november sistnämnda år en årlig pension af 400 kronor hvardera, hvaremot de fem sistnämnde bibehöllos i sina löner. alldenstund lämplig sysselsättning skulle kunna dem beredas vid disciplinkompaniet, som 1885 förlades till Varberg.

Då genom kongl. brefvet den 1:sta juli 1886 dessa fem vaktkonstaplar erhöilo en pension, som med fästadt afseende på att de fortfarande vid fästningen kunde erhålla arbete och aflöning, bestämdes så lågt som till 240 kronor för hvarje, afgingo på egen begäran tre af dem från sin anställning vid fästningen, hvaremot de tvenne öfriga, Johan August Vinberg

Bih. till Riksd. Prot. 1899. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 27 Häft. (N:o 115—117.) 1

och Anders Johansson, fortfarande stannade kvar, hvarvid deras aflöning såsom portvakter m. m. småningom steg till 365 kronor årligen, så att deras hela årliga inkomst af lön och pension uppgick till 605 kronor för hvardera tills år 1897. Sistnämnda år indrogs emellertid disciplinkompaniet och dermed äfven deras aflöning, hvadan de nu under sin bräckliga ålderdom hufvudsakligen hafva den obetydliga pensionen af 240 kronor att försörja sig och sina familjer med. Denna pension är otillräcklig och kan väl ej heller anses som en lämplig ersättning och belöning för den långa och trogna tjänstetid — närmare 40 år för Vinberg och 33 år för Johansson — som de slitit ut sig i det allmännas tjänst. Såsom förut blifvit nämnt, erhöilo de bland deras kamrater, som 1884 pensionerades, 400 kronor hvardera i årlig pension, men för dessa bestämdes pensionen så lågt af det skäl att de dessutom skulle erhålla arfvode såsom portvakter vid fästningen. Då nu denna inkomstkälla upphört med disciplinkompaniets indragning, så synes väl rätt och billigt vara, att deras respektive pensioner höjas till det belopp, som deras kamrater efter liknande ålder och tjänstetid erhållit, helst de nu äro sjuke och orkeslöse samt således ej kunna slå sig fram på den lilla pensionen.

Med stöd af det anförda vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville från och med år 1900 höja den årliga pensionen för f. d. vaktkonstaplarna i Varberg Johan August Vinberg och Anders Johansson med 160 kronor för hvardera, så att denna således måtte komma att utgå med 400 kronor årligen för hvar och en af dem.

Stockholm den 27 januari 1899.

Carl H. Björck.